

Sygn. akt V **GC 255/21 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Stella Czołgowska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2021 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. kwotę 12 117,16 zł (dwanaście tysięcy sto siedemnaście złotych szesnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- 1.216,12 zł od dnia 13 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 613,52 zł od dnia 14 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 1.227,12 zł od dnia 21 listopada 2020 r. do dnia zapłaty
- 2.404,10 zł od dnia 27 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 618,16 zł od dnia 28 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 1.796,14 zł od dnia 28 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 598,62 zł od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- 615,25 zł od dnia 3 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- 601,46 zł od dnia 3 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- 596,02 zł od dnia 4 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanej o na rzecz powoda kwotę 4367 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V **GC 255/21upr**

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w G. domagał się pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 26 stycznia 2021 roku (data stempla pocztowego) od pozwanej A. S. zapłaty kwoty 12.117,16 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie oraz koszty procesu. Powód podał, że wykonał na zlecenia pozwanej usługę rezerwacji przepraw promowych drogą morską. Od końca października do połowy listopada 2020 r. pozwana zleciła powodowi rezerwację 17 przepraw dla wskazanych przez siebie pojazdów. Zlecenia zostały wykonane prawidłowo a powód wystawił pozwanej 10 faktur VAT. Mimo wezwania pozwanej do zapłaty, nie uregulowała ona należności. Powód wskazał, że dochodzi także zryczałtowanej kwoty od każdej z wystawionych faktur zgodnie z art. 10 ustawy o przeciwdziałaniu opóźnieniom w transakcjach handlowych tj. łącznie kwoty 1.830,61 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 lutego 2021 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwana złożyła skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że z uwagi na zatory płatnicze swoich kontrahentów nie była w stanie w terminie uregulować należności i wniosła o rozłożenie należności dochodzonej pozwem na 4 raty.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej, powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał, że nie zachodzą przesłanki do rozłożenia ewentualnie zasądzonego roszczenia na raty.

Sąd ustalił, co następuje

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa w G. prowadzi działalność gospodarczą, której przeważającym przedmiotem jest transport drogowy towarów. Pozwana A. S. prowadzi działalność gospodarczą której przeważającej przedmiotem jest działalność pozostałych agencji transportowych.

Bezsporne, nadto dowód: wydruk z (...) k. 49, wydruk z KRS – k. 47-48.

Pozwana A. S. i powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa w G. rozpoczęli ze sobą współpracę co najmniej od marca 2020 roku. Pozwana w listopadzie 2020 r. zleciła powodce wykonanie dziesięciu rezerwacji na przeprawę promową morską, w związku z czym powód wystawił pozwanej następujące faktury:

- 1) numer (...) na kwotę łącznie 1.216,12 zł brutto z terminem płatności do dnia 12 listopada 2020 roku;
- 2) numer (...) na kwotę łącznie 613,56 zł brutto z terminem płatności do dnia 13 listopada 2020 roku;
- 3) numer (...) na kwotę łącznie 1.227,12 zł brutto z terminem płatności do dnia 20 listopada 2020 r.
- 4) numer (...) na kwotę łącznie 2.404,10 zł brutto z terminem płatności do dnia 26 listopada 2020 r.
- 5) numer (...) na kwotę łącznie 618,16 zł brutto z terminem płatności do dnia 27 listopada 2020 r.
- 6) numer (...) na kwotę łącznie 1.796,14 zł brutto z terminem płatności do dnia 27 listopada 2020 r.
- 7) numer (...) na kwotę łącznie 598,62 zł brutto z terminem płatności do dnia 30 listopada 2020 r.
- 8) numer (...) na kwotę łącznie 615,25 zł brutto z terminem płatności do dnia 2 grudnia 2020 r.
- 9) numer (...) na kwotę łącznie 601,46 zł brutto z terminem płatności do dnia 2 grudnia 2020 r.
- 10) numer (...) na kwotę łącznie 596,02 zł brutto z terminem płatności do dnia 3 grudnia 2020 r.

bezsporne, dowód: korespondencja między stronami – k. 8-31, faktury VAT wraz z potwierdzeniem przeprawy – k. 14-39

Usługa została przez powoda wykonana prawidłowo.

Niezaprzeczone.

Mimo upływu terminu płatności pozwana nie dokonała zapłaty w związku z czym powód skierował do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty kwoty 10.286,55 zł wraz z odsetkami, wskazując że zapłaty winna dokonać do dnia 18 grudnia 2020 r.

Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne, w związku z czym powód wystawił dług na giełdę wierzytelności niezaprzeczone, nadto dowód: wezwanie do zapłaty – k. 41, korespondencja mailowa – k. 43-45.

Sąd zważył, co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody, a nadto w oparciu o zgodne oświadczenia stron oraz nieobjęte żadnym oświadczeniem tj. na podstawie art. 230 k.p.c. Całość materiału dowodowego stanowiły przedstawione przez powoda wydruki i kserokopie dokumentów. Ich prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez pozwaną.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny. Strona pozwana nie kwestionowała ani zawarcia umowy, ani jej prawidłowego wykonania przez powoda, ani wysokości żądania zarówno głównego jak i o roszczenia uboczne. Pozwana jedynie wniosła o rozłożenie zasądzonego świadczenia na cztery raty.

Przechodząc do rozważań prawnych dotyczących meritum sprawy, należy stwierdzić, że strony poprzez zlecenie usług rezerwacji przeprawy promowej zawarły umowę o świadczenie usług. Umowa taka nie została wprost uregulowana przepisami kodeksu cywilnego, a więc zgodnie z art. 750 k.c. zastosowanie znajdą odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 734 kc i nast.). W zakresie zastosowania art. 750 k.c. mieszczą się zarówno takie umowy, które przewidują wykonywanie czynności faktycznych zmierzających w pewnym kierunku, ale w których dłużnik nie zobowiązuje się do osiągnięcia celu tych czynności (np. umowy o opiekę, wychowanie, leczenie, nauczanie, nadzór, zarządzanie), jak również umowy zobowiązujące do dokonania czynności skutkujących pewnym rezultatem, który nie ma jednak materialnej postaci ani nośnika, a przez to nie ma samoistnego i trwałego bytu, pozwalającego na kwalifikację jako umowę o dzieło (wygłoszenie wykładu, odegranie sztuki, zagranie koncertu) (tak: komentarz do art. 750 kodeksu cywilnego, red. Osajda 2017, wyd. 16/R. Morek/M. Raczkowski [w:] Kodeks cywilny. Komentarz red. dr hab. Konrad Osajda, Legalis).

Zasadność roszczenia powoda, jak wcześniej wskazano, nie była kwestionowana co do zasady, ani co do wysokości, a za tym także Sąd nie znalazł podstaw do uznania powództwa w tej mierze za niezasadne. Zgodnie z zasadą onus probandi wyrażoną w art. 6 k.c. strona powodowa udowodniła istnienie roszczenia po swojej stronie, przedłożyła stosowną korespondencję, dokumentację dotyczącą zamówień i faktury VAT.

W sprawie nie ulegało też wątpliwości, że mamy do czynienia z transakcją handlową zawartą pomiędzy przedsiębiorcami w ramach wykonywanych działalności gospodarczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. z dnia 23 lutego 2021 r. Dz.U. z 2021 r. poz. 424) w brzmieniu po 1 stycznia 2020 roku. Stosownie do art. 7 ust. 1 ww. ustawy, w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. W tym kontekście – wobec braku terminowej zapłaty przez pozwaną kwot wynikających z wystawionych faktur VAT powód nabył również uprawnienie do odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Zgodnie zaś z art. 10 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, wierzycielowi – od dnia nabycia uprawnienia do odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych - przysługuje od dłużnika bez wezwania równowartość kwoty 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 złotych przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. Celem normy wyrażonej w art. 10 jest przyznanie wierzycielowi uprawnienia do dochodzenia kwoty pieniężnej stanowiącej rekompensatę kosztów odzyskania należności. Powstanie roszczenia o stałą kwotę rekompensaty kosztów odzyskania należności w żaden sposób nie jest uwarunkowane powstaniem jakiegokolwiek uszczerbku po stronie wierzyciela w związku z niewykonaniem zobowiązania w terminie. Roszczenie o stałą kwotę rekompensaty kosztów odzyskania należności przysługuje wierzycielowi od każdej dokonywanej transakcji handlowej. Z tego względu powód był uprawniony do żądania rekompensaty w kwocie 40 euro od każdej z wystawionych faktur. W przedmiotowej sprawie strony ustaliły, termin płatności faktur VAT. Powód domagał się równowartości kwoty 40 euro dla wszystkich 10-ciu wystawionych i nieopłaconych przez pozwaną faktur VAT, w pozwie przeliczył prawidłowo tę kwotę na kwotę wynoszącą 1.830,61 zł. Należało, więc zasądzić kwotę 1.830,61 zł tytułem rekompensaty wynikającej z art. 10 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy.

Podsumowując, powództwo, wobec przedłożenia stosownych dokumentów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie, przy równoczesnym braku kwestionowania roszczenia przez stronę pozwaną, zasługiwało na uwzględnienie w całości na mocy art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 7 ustawy o przeciwdziałaniu opóźnieniom w transakcjach handlowych. Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych również okazało się zasadne, albowiem termin płatności należności ujętych w fakturach upłynął we wskazanych datach, a zatem strona pozwana pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu swojego świadczenia.

Sąd uznał, iż wniosek strony pozwanej o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia świadczenia. Uwzględniając ten przepis, Sąd powinien rozważyć wszystkie okoliczności danej sprawy, zarówno dotyczące pozwanego, jak i powoda. Sąd Apelacyjny w Łodzi - I Wydział Cywilny w wyroku z dnia 19 grudnia 2017 r. (I ACa 1235/17) słusznie wskazał, że w każdym przypadku, rozkładając zobowiązanie na raty, Sąd ingeruje w węzeł zobowiązaniowy w taki sposób, aby możliwe było jego wykonanie z uwzględnieniem interesu obu kontrahentów. Konstrukcja ta ma więc doprowadzić do odzyskania przez wierzyciela dochodzonej należności bez konieczności uciekania się do środków egzekucyjnych, które mogłyby pogrążyć dłużnika i spowodować upadłość jego przedsiębiorstwa. Przepis art. 320 k.p.c. ma charakter wyjątkowy i nie może być interpretowany rozszerzająco, daje możliwość Sądowi uwzględnienia interesu pozwanego w zakresie czasowego rozłożenia wykonania wyroku (tzw. moratorium sędziowskie). Skorzystanie przez Sąd z możliwości, którą daje powyższy przepis jest obwarowane istnieniem szczególnie uzasadnionych okoliczności, na które powołuje się strona chcąc skorzystać z możliwości rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty.

Wskazać należało, iż propozycja pozwanej rozłożenia zasądzzonego świadczenia (wraz z kosztami procesu) na cztery raty, nie mogła uzyskać akceptacji Sądu. Jak już wyżej wskazano, rozważając możliwość skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 320 k.p.c., Sąd zobligowany jest do rozważenia interesu obu stron stosunku zobowiązaniowego. W ocenie Sądu pozwana nawet nie uprawdopodobniła by mierzyła się ze szczególnymi okolicznościami uzasadniającymi taki wniosek, twierdzenia strony natomiast nie stanowią, ani dowodu ani jakiegokolwiek uprawdopodobnienia. Ponadto zatory płatnicze kontrahentów zdarzają się przy okazji prowadzenia działalności gospodarczej i jest to sprawą normalną, z którą winien liczyć się każdy przedsiębiorca. Na koniec trzeba zwrócić uwagę, że pozwana jest w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia (mimo braku jego kwestionowania) już pół roku, nic nie stało na przeszkodzie by w tym czasie dokonała stosownej zapłaty w ratach (zgodnie z jej możliwościami), czym być może uniknęłaby niniejszego procesu. W ocenie Sądu pozwana nie wykazała w dostateczny sposób, by w jej sytuacji wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na zastosowanie instytucji rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty, strona powodowa nie wyraziła zgody na rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt 2 sentencji na mocy art. 98 § 1 i 3 k.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na tej podstawie Sąd zasądził od pozwanej, tj. strony przegrywającej – kwotę 4.367 zł, na którą złożyły się opłata od pozwu w kwocie 750 zł, koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) Odpis postanowienia doręczyć pozwanej z pouczeniem nr 7
- 3) Przedłożyć z wpływem lub po 21 dniach od doręczenia.

T., dnia czerwca 2021 r.

Sędzia Stella Czołgowska